

Szymańska-Horban, Irena

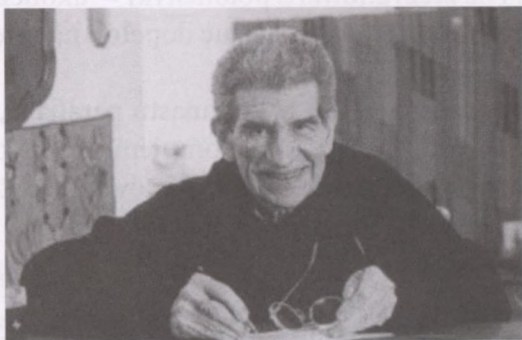
Żołnierz Armii Krajowej, poeta, ksiądz Paweł Heintsch

Przegląd Pruszkowski nr 2, 139-140

2008

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Żołnierz Armii Krajowej, poeta ksiądz Paweł Heintsch

Ksiądz Paweł urodził się we Lwowie 4 czerwca 1924 roku. Rodzice, lekarze, utrzymywali kontakty towarzyskie z elitą przedwojennego Lwowa, synowie ich wychowywali się z małym Kamilem Baczyńskim i Zbigniewem Herbertem.

Paweł w czasie drugiej wojny światowej działał w konspiracji. W 1942 roku we Lwowie wstąpił do Związku Walki Zbrojnej – Armii Krajowej (ps. Marian Stanisławski) i ukończył szkołę podchorążych. Pracował w sekcji łączności, był kurierem na trasie Lwów – Stanisławów – Kołomyja – Halicz – Buczacz – Czorków – Torokie – Zaleszczyki. Jak widać, działał narażając się. Nie uniknął aresztowania wraz z ojcem i bratem. Burmistrz Lwowa wy dostał ich z rąk gestapo i umożliwił ucieczkę na Podkarpacie.

Po wojnie, po otrzymaniu świadectwa dojrzałości, zdał na Akademię Medyczną w Gdańsku, jednak po zaliczeniu pierwszego roku zmienił kierunek studiów – przeniósł się na Katolicki Uniwersytet Lubelski, gdzie zaczął studiować filozofię chrześcijańską a także filologię polską. Wreszcie przeniósł się do Warszawy, wstą-

pił do Seminarium Duchownego – święcenia kapłańskie przyjął w 1955 roku. Nie zrezygnował z polonistyki – ukończył ją na studiach zaocznych. Swoje wykształcenie dopełnił na wydziale teologii w Akademii Teologii Katolickiej.

Posługę kapłańską pełnił w kilkunastu parafiach, między innymi w Pruszkowie-Tworkach. Wspomnienie z pobytu w naszym mieście opisał w swej książce pt. „Wilki, owce i pasterze”, której fragment drukujemy w Przeglądzie.

Twórczość poetycką zaczął bardzo wcześnie, bo już w szkole powszechnej.

Opublikował wiele tomów poetyckich między innymi: Warszawa 1980, Warszawa 1989, „Droga krzyżowa”, „Modlitwa na każdy dzień”, „Intencje serca”, „Glaube, Hoffnung, Liebe”, „Brewiarz i lutnia”, „Antologia polskiej poezji o Eucharystii”.

Jego ulubionym poetą był Cyprian Norwid i jemu poświęcił wiele prac.

Otrzymał wiele nagród m.in. Nagrodę Literacką im. Włodzimierza Pietrzaka.

„Twórczość jego spełnia ważną rolę w ukształtowaniu nowej orientacji w liryce religijnej, którą określa się niekiedy mianem Nowej Obecności Kościoła w świecie kultury” napisał o nim prof. dr hab. Zdzisław Szelaąg.

Zmarł 11 stycznia 2008 roku w Domu Wypoczynku dla Księży.

Żegnamy w nim wspaniałego poetę, człowieka wrażliwego nie tylko na piękno, jakie go otaczało, ale i na los człowieka, któremu zawsze starał się pomóc.